

جوانانی بی آمادگی در راه جام جهانی

در مورد رفتار اخیر منصوریان نیاز به صحبت زیادی نیست. این مربی زمانی به عنوان سرمربی تیم ملی امید همیشه خواستار همکاری باشگاه‌ها بود و حتی به دلیل اینکه باشگاه‌ها به این تیم بازیکن ندادند در فاصله کوتاه تا شروع مسابقات در عمان از سمت خود استعفا داد تا هومن افضلی هدایت این تیم را بر عهده بگیرد.

اختلافاتی خطرناک

در این شرایط به نظر می‌رسد تیم ملی جوانان تنها تر از همیشه باید خود را آماده حضور در جام جهانی کند. دود این اختلافات و ناکارآمدی‌ها تنها به چشم تیم ملی جوانانی می‌رود که ۸۰ میلیون ایرانی چشم انتظار موفقیت آن هستند اما تیمی که بعد از سال‌ها توانسته راهی جام جهانی شود نباید به امان خدایا بماند و کوچکترین توجهی به آن نکند. فدراسیون باید از پيله احتیاط و ترس خارج شود و هر چه زودتر در مورد این مسئله موضع گیری کند. سرمربی استقلال و مسئولان این باشگاه باید به جای سر دادن شعارهای زیبا که گوش همه دیگر از این حرف‌ها پر شده هر چه زودتر اقدام به همکاری کنند و مقابل تیم ملی جوانان سنگ اندازی نکنند.

البته مشکل برنامه ریزی در AFC هم یکی دیگر از مشکلاتی است که فوتبال ایران را همواره با چنین چالش‌هایی روبرو می‌کند که این مسئله هم به دیپلماسی ضعیف ایران و کشورهای غرب آسیا با کنفدراسیون فوتبال آسیا باز می‌گردد. تا زمانی که برنامه ریزی‌های AFC بی‌توجه به رویدادهای فیفا باشد، داستان اردوهای تیم ملی در رده‌های مختلف با همزمانی لیگ قهرمانان آسیا ادامه دارد.

تیم ملی جوانان در شرایطی بعد از ۱۶ سال راهی جام جهانی شد که کفایشان خون دل زیادی در راه کسب این موفقیت خورد تا فدراسیون تاج راحت‌ترین کار را برای برداشت این محصول شیرین داشته باشد. بر اهالی فن پوشیده نیست که این موفقیت‌ها به نام دیگران و به کام تاج شده است.

منصوریان، قهرمان شعارها

بازیکنانی مثل علی طاهران و محمد امین بهرامی از تراکتورسازی، امید نورافکن از استقلال و مهران درخشانی مهر از ذوب آهن هنوز به اردوی تیم ملی جوانان اضافه نشده و باشگاه‌هایشان به همکاری با تیم ملی جواب منفی داده اند. در این بین موضع باشگاه استقلال نیاز به تامل بیشتری دارد. علیرضا منصوریان که همیشه در رسانه‌ها شعارهای زیبایی در مورد حمایت از تیم ملی بیان کرده و خود را ورزشکاری ملی نامیده که پرچم سه رنگ ایران همیشه برایش در اولویت است اینبار چرخشی ۱۸۰ درجه داشته و اعلام کرده امید نورافکن هافبک تیمش را در اختیار تیم ملی جوانان قرار نمی‌دهد چرا که استقلال در آن مقطع درگیر مسابقات لیگ قهرمانان آسیا است.

تیم ملی جوانان در رقابت‌های حساس جام جهانی ۲۰۱۷ کره جنوبی در اولین بازی خود روز ۳۱ اردیبهشت به مصاف کاستاریکامی روند. اردوی تیم ملی جوانان برای شرکت در این مسابقات از اوایل اردیبهشت ماه آغاز شده اما همواره این تمرینات بدون حضور همه بازیکنان برگزار شده است.

در حالیکه حریفان ایران تا دندان مسلح هستند و برنامه‌های آماده‌سازی را به صورت ویژه پشت سر می‌گذارند تیم ملی جوانان ایران با برنامه‌های فضایی فدراسیون آندر خم یک کوچه است. فدراسیون که نشان داده گاهی در اجرایی کردن برنامه‌ها توان کافی ندارد و در مقابله با باشگاه‌ها شمایل دفاعی به خود می‌گیرد نتوانست با یک رایزنی ساده بستری فراهم کند تا بازیکنان مدنظر امیرحسین پیروانی در اردوی تیم ملی حضور یابند و تمرینات خود را به صورت منظم دنبال کنند. در این بین پیروانی که خود را در مقابل خیل عظیم مشکلات تنها می‌دید هر چند وقت یکبار با فریادها و نجواهای بی‌تاثیر طلب کمک و یاری از باشگاه‌ها می‌کرد اما آن چیز که به جایی نرسد فریاد است.

به نام دیگران به کام تاج

مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال موفقیت‌های اخیر تیم‌های پایه، فوتسال، فوتبال ساحلی و... را میراث‌دار تلاش‌ها و برنامه ریزی فدراسیون سابق است. علی کفایشان رئیس سابق فدراسیون فوتبال نگاه ویژه‌ای به تیم‌های پایه داشت و با برنامه ریزی و هزینهای که در تیم‌های نوجوانان و جوانان انجام داد بستر را به شکلی فراهم کرد تا این دو تیم امروز به جام جهانی برسند.

قلعه نویی در راه پروین

امیرقلعه‌نویی آخرین فرصت خود در تراکتورسازی را برای ادای دین به پرشورها هم از دست داد و جام را دو دستی به علی دایی هدیه کرد.

قلعه‌نویی از سال ۹۱ که با استقلال تهران قهرمان لیگ برتر شد، دیگر هرگز هیچ جامی نیاورده است. او سال بعد از بین ۴ تیم به قول فتح‌الله زاده پنجم شد و سال بعد از آن با افشارزاده دو دربی را باخت و ششم جدول شد و از استقلال رفت. قلعه‌نویی بعد از آن هم هرگز موفق نشده هیچ جامی را ببرد نه لیگ برتر، نه حذفی و نه حتی جام‌های تدارکاتی طوری که خود امیرقلعه‌نویی هم هرگز چنین فضایی را به یاد نداشته است، او همیشه به فاصله یک یا نهایتاً دو سال یک جام را برای خودش در تیمی که کار می‌کرده به ارمغان آورده است. چه در استقلال چه در سپاهان او همیشه جام داشته اما امسال هم مثل چهار سال گذشته دست امیرقلعه

نویی از جام کوتاه ماند تا با خود بیاندیشد که چه اتفاقی رخ داده که امیرقلعه‌نویی جام نمی‌برد؟ سرگذشت این روزهای امیرقلعه‌نویی را باید در زندگی الگوی وی جست جایی که علی پروین هم در روزهای آخر مربیگری خود به آن دچار شده بود. امیرقلعه‌نویی درست مثل علی پروین دو دسته نفرات را کنار خود می‌بیند، یک دسته شامل اطرافیان می‌شوند که وظیفه به روز رسانی امیر را بر عهده دارند و البته نمی‌توانند چنین کنند و بعضاً می‌بینیم که با مشاوره‌هایشان نه تنها این سرمربی باهوش را به روز رسانی نمی‌کنند بلکه با رفتارها و مشاوره‌های ۵۰ سال قبل قلعه‌نویی را عقب نگه می‌دارند. علی پروین هم در روزهای آخر مربیگری خود چنین بود و اجازه نمی‌داد به جز برخی افراد خاص کسی به دفتر کارش مراجعه کند و در نتیجه

